

vil, og benytte ikke alene Fangernes personlige Arbejdskraft, men ogsaa deres Tjeneste til Pasning af Maskiner, og naar han skal have Procenter af Nettofortjeningen, kunde der laves en ganske smuk Forretning til Glæde for den paagældende, men ikke til Gavn for de frie Erhverv, som sikkert maatte ligge under i Konkurrencen, fordi Konkurrenten ikke behøver at regne med Leje af Lokaler o. s. v., som andre, der selv skal afholde Udgifterne ved deres Bedrift, maa regne med.

Justitsministeren (Zahle): Naar det ærede Medlem finder den Kontrakt, som blev sluttet af min Forgænger, saa urigtig, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at hvis det foreliggende Lovforslag ved det ærede Medlems Medvirken vedtages uforandret, er dermed Kontrakten bragt ud af Verden. Hvis det ærede Medlem derimod arbejder for at faa indført Ændringer, kan han risikere, at Lovforslaget strander, og Følgen deraf vilde jo blive, at den indgaaede Kontrakt maatte overholdes af Staten.

Stilling: Den Omstændighed, at saa mange Talsmænd for de frie Erhverv ved denne Lejlighed søger at faa en lille Smule Indflydelse paa, hvorledes Forretningen skal drives, maa være den højtærede Minister et Vidnesbyrd om, at disse har en alvorlig Mening om, at det *kan* skade, naar Forretningen ikke bliver drevet paa rette Maade, og at de Organisationer, som de er Talsmænd for, har den samme Tanke. I Henhold til det gamle Ord, at den ved bedst, hvor Skoen trykker, som har den paa, kan det dog være, at den højtærede Minister ikke har den rette Forstaaelse af, paa hvilken Maade Fangearbejdet kan gribe ind i de frie Erhverv. Hvis Forretningen var saa ubetydelig, som Ministeren mener, vilde jeg som den sidste ærede Taler sige: Hvad skal vi saa med en Kommitteret til saa mange Tusinde Kroner, en Kontorchef etc. Før har man kunnet drive denne Forretning uden disse, nu skal der altsaa en større Administration til, og det er et Vidnesbyrd om, at man agter at udvide Forretningen. De frie Erhverv har ikke, som denne Forretnings Udøver, frie Lokaler og frit Ophold, hvad der sætter ham i Stand til at konkurrere paa en Maade, som det frie Erhverv ikke er tjent med. Ministeren tillagde ikke Tilsynsraadet nogen Betydning, men i det Øjeblik der var et Tilsynsraad

som det foreslaaede, valgt af disse „mægtige“ Organisationer, gad jeg se den Administration, der ikke vilde tage Hensyn dertil. Det er ganske sandt, at der foruden disse to Organisationer ogsaa er nogle, som staar midt imellem, men ved Antal af Medlemmer og ved de Interesser, de varetager, har disse to Organisationer dog en saadan Betydning for vort Samfund, at det skulde være sært, om der ikke blev taget tilstrækkeligt Hensyn til deres Indsigelse mod Forhold, som skader deres Interesser. Af den Grund mener jeg, at det foreslaaede Tilsynsraad kunde have sin Betydning.

Hey: Jeg stemmer for dette Lovforslag netop for at komme bort fra Kontrakten, og jeg nærer ikke den ringeste Frygt for, at Folketinget ikke skulde gaa med til Ændringen om at afløse Tantiemen med et fast Tillæg; men skulde saa være, nu vel, saa fik vi jo Lovforslaget at se igen. Det Ændringsforslag, som er stillet af det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen), kunde maaske volde større Vanskelighed. Jeg tror nu ikke, at det bliver vedtaget — jeg agter at stemme for det —, men jeg haaber, at Ændringsforslaget om Tantiemens Afskaffelse bliver vedtaget. Det vil sikkert ikke volde nogen Vanskelighed i det andet Ting, og den paagældende Mand, Konsul Birch, som man har spurgt og maattet spørge, har sagt, at han var fornøjet dermed.

Harald Jensen: En af de vigtigste Anker, den ærede Ordfører havde mod at foretage Ændringer i det foreliggende Lovforslag, var, at Folketinget enstemmigt havde sendt det herop, og at Folketingets Finansudvalg enstemmigt havde indstillet det til Folketingets Vedtagelse. Det er en ganske ny Praksis, der her bliver bragt i Anvendelse fra den Side. Jeg har i de Aar, jeg har siddet her i Tinget, set, at adskillige af de Lovforslag, som er kommet herop til Landstinget enstemmigt vedtagne i det andet Ting, netop fra den Side, som den ærede Ordfører tilhører, fuldstændig er blevet omkalfatret, at der er skabt helt nye Forslag i Stedet for, og at de saa er gaaede tilbage til det andet Ting. Jeg ser ikke, at fordi det ene Ting enstemmigt har vedtaget et Lovforslag, skulde det ikke kunne være rigtigt, at man alligevel i det Ting kunde have glemt noget, eller der kunde i det andet Ting være en eller anden Mening, som skulde frem. Jeg synes ikke, at et af Tingene af den Grund skulde